

9**U TEŠKIM PRILIKAMA
PRONALAZIMO JEDNI DRUGE**

Niko neće izabrati bol i patnju. Ali kada izbora nema ipak postoji neka uteha. Prirodne nepogode i vreme teških prilika imaju način kako da nas dovedu jedne drugima. Uragani, požari, zemljotresi, izgređi, bolesti i nesreće nas na neki način privode pameti. Odjednom se prisećamo sopstvene smrtnosti, kao i da su ljudi važniji od stvari. Prisećamo se da smo potrebni jedni drugima i da nam pr svega treba Bog.

Svaki put kada otkrijemo Božiju utehu u sopstvenoj patnji naše mogućnosti da pomognemo drugima se povećavaju. Na to je apostol Pavle mislio kada je napisao: „*Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, Otac milosrđa i Bog svake utehe, koji nas teši u svakoj nevolji našoj da bi smo mi mogli tešiti one koji su u svakoj nevolji, utehom kojom nas same teši Bog.*” (2. Kor. 1:3-4)

10**BOG MOŽE DA PROMENI PATNJU
ZA NAŠE DOBRO**

Ova istina može da se vidi u mnogim primerima u Bibliji. Jovova patnja pokazuje čoveka koji, ne samo da bolje razume Boga već i čoveka koji je postao izvor utehe svakoj sledećoj generaciji. Kroz odbacivanje, izdaju, ropstvo i nepravedno zatočeništvo čoveka koji se zvao Josif, vidimo osobu koja je onima koji su joj naneli bol mogao reći: „*Vi ste mislili zlo po mene, ali je Bog mislio dobro, da učini što se danas zbiva, da se sačuvaju u životu mnogi narod.*” (1. Moj. 50: 20).

Kada sve u nama više na nebesa što dopuštaju patnju, imamo razlog da pogledamo na nepromenljiv ishod i Isusovu radost koji je u svojoj patnji na krstu povikao: „*Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?*” (Mt. 27:46)

NISTE JEDINI ako vas nepravednost i životna patnja ostavljaju ne uverene da se Bog na nebesima brine za vas. Ali ponovo uzmite u obzir patnju Onoga za kojega je prorok Isaija rekao „*čovek boli, vičan patnjama*” (Is. 53:3). Zamislite njegova bičevana leđa, okrvavljeno čelo, njegove ekserima probodene ruke i noge, proboden bok, njegovu agoniju u Vrtu i potresan vapaj kada se osećao ostavljenim. Uzmite u obzir Hristovu tvrdnju da on ne pati zbog svojih greha već zbog naših. Da bi nam dao slobodu izbora, pustio nas je da patimo. Ali on je sam podneo konačnu kaznu i bol za naše grehe (2. Kor. 5:21; 1. Pet. 2:24).

Kada uvidite razlog za njegovu patnju imajte na umu kako Biblija kaže da je Hrist umro da bi platio cenu za naše grehe, i da će oni koji u svojim srcima veruju da ga je Bog podigao iz mrtvih biti spašeni (Rim. 10:9-10). Oproštenje i večni život koje Hrist nudi nije nagrada za trud već poklon svima koji, uzimajući u obzir sve dokaze, veruju njemu.

Hrišćanska Evanđeoska Crkva

Službe nedeljom u 18.00 sati
20., Leystrasse 69
+43 (0)699-128 16 026

Copyright © 1993 RBC Ministries
Radio Bible Class

1**PATNJA DOLAZI SA SLOBODOM
IZBORA**

Roditelji puni ljubavi žele da zaštite svoju decu od nepotrebnog bola dok mudri roditelji poznaju opasnost koja leži od prevelike zaštite. Oni znaju da se sloboda izbora nalazi u središtu čovečnosti i da bi svet bez mogućnosti izbora bio gori od sveta bez patnje. Ipak, gori bi bio svet

nastanjen ljudima sa pogrešnim izborom koji pri tome ne osećaju nikakvu bol. Niko nije opasniji od lažljivca, kradljivca ili ubice koji nije svestan štete koju nanosi sebi i drugima. (Post. 2:15-17)

2 BOL MOŽE DA NAS UPOZORI NA OPASNOST

Mrzimo bol, naročito ako je njome pogoden neko koga volimo. Pa ipak, bez tegoba bolesnik nikada ne bi otišao kod doktora, iscrpljena osoba se ne bi odmorila, zločinac se ne bi bojao zakona a deca bi se smejala kad bi ih neko opomenuo. Bez griže savesti, svakodnevnog nezadovoljstva zbog dosade ili neostvarenih želja od velikog značaja, osobe koje zadovoljstvo nalaze u večnom Ocu zadovoljiće se i manjim. Primer Solomona koga su primamila uživanja i poučen sopstvenim bolom pokazuje da su i najmudriji među nama skloni da odlutaju od dobrog i od Boga sve dok ih ne zaustavi bol koji je rezultat njihovih sopstvenih kratkovidnih izbora. (Prop. 1-12; Ps. 78:34-35; Rim. 3:10-18)

3 PATNJA OTKRIVA ŠTA JE U NAŠIM SRCIMA

Patnja obično pogađa nekog drugog. Ali ona pronalazi način kojim otkriva šta se nalazi u *dubini* našeg srca. Ljubav, milosrđe, ljutnja, zavist i ponos mogu da budu prikriveni sve dok ih ne probude različite okolnosti. Snaga i slabost ne javljaju se kada sve ide onako kako mi to želimo, već kada plamen patnje i napasti iskušava prirodu naše ličnosti. Kao što vatra oplemenjuje zlato i srebro, i kao što ugljeniku trebaju pritisak i vreme kako bi se pretvorio u dijamant tako se i ljudsko srce otkriva kada podnosi pritisak i srdžbu vremena i okolnosti. Snaga naše ličnosti se ne ispoljava kada je u našem životu sve u redu, već kada su patnja i bol prisutni. (Jov 42:1-17; Rim. 5:3-5; Jak. 1:2-5; Pet. 1:6-8)

4 PATNJA NAS DOVODI DO VEČNOSTI

Ako se sa smrću sve završava tada nije pošteno da se živi u patnji. Ali, ako nas kraj ovoga života dovodi do početka večnosti tada su najsrećniji ljudi na svetu oni koji su, kroz patnju, otkrili da ovaj život nije samo ono za šta treba živeti. Oni koji su kroz patnju pronašli sebe i svog večnog Boga nisu uzalud prošli kroz taj bol. Dopusili su da njihova nemaština, duboka žalost i glad dovedu do Gospoda večnosti. Oni su ti koji će sami otkriti beskrajnu radost Isusovih reči „*Blaženi siromašni dubom, jer je njihovo carstvo nebesko!*”. (Mt. 5:1-12; Rim. 8:18-19)

5 BOL OSLOBAĐA NAŠU VEZU SA OVIM ŽIVOTOM

Vremenom, potreba za našim mišljenjem je sve manja. Sve se teže koristimo našim telima koja postepeno podležu naizbežnom starenju. Zglobovi bole i počinju da se koče. I vid počinje da slabi. Varenje se usporava. San postaje težak. Problemi se čine sve većim kako se mogućnosti smanjuju. Pa ipak, ako smrt nije kraj već početak novog dana tada su i nevolje poznih godina blagoslov. Svaki novi bol čini ovaj svet manje dopadljivim, a novi život sve privlačnijim. Na svoj način bol utire put za dostojanstveni odlazak. (Prop. 12:1-14)

6 PATNJA STVARA PRILIKU ZA VERU U BOGA

Najpoznatiji mučenik svih vremena bio je čovek po imenu Jov. Prema Bibliji, u ratu je Jov izgubio porodicu, vetar i vatra uništili su mu bogatstvo, a zdravlje su narušili bolni čirevi. Za vreme ovih nedaća, Bog mu nikada nije rekao zašto se sve to događa. Dok je Jov trpeo optužbe svojih prijatelja, nebo je ostalo nemo. Kada je Bog naposletku progovorio, nije otkrio da je njegov glavni neprijatelj

Sotona iskušao Jovove razloge zašto služi Bogu. Gospod se nije izvinio što je dopustio Sotoni da iskuša Jovovu odanost Bogu. Umesto toga Bog je govorio kako divokoze na svet donose svoje mlade, kako lavići odlaze u lov i o mladim gavranovima u gnezdu. Spomenuo je i ponašanje noja, snagu bivola i korak konja. Naveo je i čudesa na nebu, divotu mora i ciklus godišnjih doba. Jovu je ostavljeno da zaključi da ako je Bog imao mudrosti i snage da stvori ovaj materijalni svet onda ima razloga da veruje tom istom Bogu u vreme nevolja. (Jov 1-42)

7 BOG PATI SA NAMA U NAŠOJ PATNJI

Niko nije toliko patio koliko naš otac na nebesima. Niko nije platio tako mnogo zbog toga što je greh došao na ovaj svet. Niko se tako neprekidno ne žalosti nad bolom kada borba krene neželjenim tokom. Niko nije patio kao onaj koji je platio naše grehe u razapetom telu svog jedinog Sina. Niko nije patio više od onoga koji je pružao svoje ruke kada je umirao i time pokazao koliko nas voli. Bog je taj koji traži da mu verujemo kada patimo i kada nas bližnji u našoj prisutnosti glasno optužuju. (1. Pet. 2:21; 3:18; 4:1)

8 BOŽIJA UTEHA VEĆA JE NEGO NAŠA PATNJA

Apostol Pavle je molio Gospoda da ukloni nepoznati izvor patnje. Bog je to odbio govoreći: „*Dosta ti je blagodat moja, jer se sila moja u nemoći pokazuje savršena.*” „*Zato ću se*”, rekao je Pavle „*najradije hvaliti svojim nemoćima da se useli u mene sila Hristova. Zato sam dobre volje u nemoćima, u porugama, u nevoljama, u gonjenjima, u teskobama za Hrista, jer kada sam slab, onda sam silan.*” (2. Kor 12:9-10) Pavle je naučio da će radije biti sa Hristom u patnji nego bez Hrista u dobrom zdravlju i povoljnim okolnostima.